

Заярська Ірина Вікторівна

здобувачка вищої освіти

другого (магістерського) рівня вищої освіти

Дніпровського гуманітарного університету

Науковий керівник:

Олійников Георгій Вікторович

кандидат медичних наук

доцент кафедри психології

Дніпровського гуманітарного університету

ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ РОБОТ ИЗ ДІТЬМИ ШКІЛЬНОГО ВІКУ, СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ КРЕАТИВНОСТІ

Постановка проблеми: дослідження проблем формування пріоритетів креативності у дітей шкільного віку маючи специфічні особливості у сучасних умовах, представляють інтерес у фахівців психологів. Психологічний аналіз більшості випадків мотиваційної поведінки особистості досить цікаві колу спеціалістів і неспеціалістів. Питання виховання гармонійно розвинутих дітей шкільного віку ХХІ століття, сфокусованості на меті, у незалежній Україні вимагають замислитися фахівців психологів. Сучасні потяги у школярів стають більш вимогливими, а саморозвиток і креативність - найвищі із них.

Мета роботи: визначення об'єктивно-психологічних особливостей основних напрямків мотивації школярів з факторами спрямованості на креативність.

Предмет дослідження: визначення стану і рівня мотивації школярів, їх поведінки, сфокусованості на результаті, розвиток креативності.

Об'єкт дослідження: соціально-психологічні чинники змін поведінки школярів при визначенні креативності у подальшому житті.

Концептуальна гіпотеза: вплив динаміки психологічно-мотиваційної спрямованості школярів, визначення і формування креативності у подальшому житті.

Наукова новизна: виділення засобів впливу, психологічного переконання на школярів щодо поведінки при формування креативності.

Практична значущість роботи: отримані результати дослідження можуть мати теоретичну і практичну значущість у роботі психологів з школярами, які визначились і не визначилися з креативністю у подальшому житті і спрямували пріоритети у подальшому дорослому житті

Завдання:

1. Аналіз теоретичних досліджень фахівців щодо надання психологічної допомоги школярам щодо контролю, планування поведінки, креативності і вибору пріоритетів у подальшому житті.

2. Підібрати коректне методологічне та методичне забезпечення психологічних методик впливу на школярів для репрезентації знань щодо формування креативності і вибору пріоритетів.
3. Дослідити рівень психологічних змін у школярів щодо стану психічної стійкості, креативності і вибору пріоритетів у подальшому житті.
4. Розробити корекційну психологічну програму впливу на школярів при будові і формуванні креативності, задоволення базових потреб у подальшому житті.

Методи дослідження: теоретичні, емпіричні, модифікація поведінки, бесіди, дослідження усвідомлення

Психологічні методики: бесіда, нагляд, визначення усвідомлення, психокорекційні вправи, само актуалізація, психологічний вплив.

Аналіз наукової літератури: дослідження психологічних аспектів в формуванні пріоритетів креативності у дітей шкільного віку потребує розгляду як концепція психічного розвитку [1]. Мотивація пріоритетів щодо формування креативності у школярів Центра інтегрує функцію центральної нервової системи і мотиваційну діяльність. Вибір напрямків пріоритетів мотивації, щодо креативності, можливість досягнення мети, реальність, оточення, інтегрують психіку у конкретному напрямку. Наукові дослідження сприйняття реальності школярами у Центрі довели, що креативність базується на задоволенні ієрархії базових потреб. Позитивна теорія мотивації включає фізіологічні потреби, безпеку, наявність любові і приналежності, повага, само актуалізація. Базові когнітивні потреби, щодо креативності, такі як знати і розуміти, естетичні, ступінь задоволення, складність мотивації поведінки суть фундаментальних наслідків задоволення потреб і інтересів[2]. Формування пат тернів пріоритетів мотивації креативності у дітей при заняттях в Центрі формувала вольовий характеру школяра, його можливостями, інтелектом, здібностями, загальною культурою, самореалізацією і само актуалізацією. Розвиток, навчання, біологічне дорослення, як біогенетична концепція, також мають значення до інтересу і схильностей[3]. Задоволення від специфіки роботи Центру, на думки школяра, змінюють взаємовідносини з оточуючим світом, виявляють інтереси і потреби життя. Тенденція психічного розвитку школяра формуючи креативність змінюється по мірі дорослення. Крім того, на креативність школяра впливають батьки, робітники Центру, однолітки. Тобто, схильності, інтереси, постійний тренінг і розвиток сенсорних областей у мозку індивідуалізує свідомість кожного школяра у напрямку креативності. Суттєвою тенденцією психічного розвитку школяра з пат тернами креативності будуть можливості бути самостійною особистістю з високим рівнем сприйняття дійсності. Зв'язок розвитку і навчання, розвитку і виховання формують особистісні креативні якості, які тісно пов'язані з психологічним станом школяра, виділяючи його в особистість[4]. Креативні особливості школяра, формування в процесі життєдіяльності і навчання в

Центрі, спонукають до творчого підходу щодо пріоритетів цінностних мотивацій, формуючи матеріальну і духовну культуру[5].

Аналіз отриманих даних: дослідження з використанням психологічних методів проводилося Центру по розвитку дитячої творчості з кількістю 30 школярів і виявило цікаві факти. Навчання у Центрі, надання сучасних послуг по розвитку актуальне у сьогоднішній день. Тому диференційний підхід до додатковості зусиль на заняттях у гуртках. Діти, різної статі, психологічно були спрямовані на випробування щодо отримання знань і умінь по окремим напрямкам. Передбачений практичний результат психічної готовності до навчання обґрунтовано довів що були більш відповідальними коли їм надавали самостійність. Серед певних рівнів мотиваційного розвитку виявлені пізнавальні мотиви, розвиток інтелектуальної сфери. Передумова роботи керівників гуртків формувала цікавість до навчання, уміння орієнтуватися, слухати, виконувати інструкції і завдання. Тобто мотивація в навчанні і обов'язках, бачення свого міста у сучасному суспільстві неоднозначні. Регуляція, вольової активності, розвиток креативності, емоційному стану потребують психологічної інтервенції і корекції. Наявність певного базису мотивації до навчання пов'язана з психологічною активністю. Стимулювання навчання у Центрі допомагала краще розвинути, розкрити механізми інтелектуальних можливостей, а також підтримки, з точки зору здоров'я, психоемоційного і соматичного станів. Високі вимоги життя до організації навчального процесу у Центрі, спрямованість на надання креативності, якісних знань, вмінь та навичок пов'язані з питаннями роботи психологів подібних центрів. Пріоритети можливості отримання знань, проблеми між особистих відносин при заняттях, оточення, встановлення взаємозв'язків між фізичними і психічними показниками психологами виявляли зацікавленість. Окремої дослідження потребують в сьогоднішній день можливості знаходити нові форми, напрямки роботи, інтереси, участі у змаганнях на кращий витвір, розкриття особистих можливостей. В Центрі було виявлено, що у всіх 30 школярів інтерес психологічної готовності до навчання відрізнявся в гендерному сенсі. Так, у дітей спочатку була навчальна мотивація щодо вибору діяльності, в подальшому покращувались розуміння важливості отримання знань, поява креативності, уміння спілкуватися з однолітками виконувати самостійно завдання. Це в свою чергу підсилювало вербальний і невербальний інтерес. В подальшому діти у Центрі використовували спеціальну термінологію, покращували психологічний і фізичний стан, що доводили батьки на зустрічах з керівниками. Більш тривала діяльність роботи дітей у Центрі піднімала рівень культури у всіх напрямках і діти починали замислюватися щодо обрання спеціальності після закінчення навчання в ЗОШ.

Висновки: підвищення зацікавленості у формуванні креативності і особистісний розвиток, у сучасній Україні, пов'язується з багатьма факторами. Життя у сучасному суспільстві, спостереження за змінами,

можливість свободи вибору, вирішування своїх проблем потребують значних психічних і фізичних зусиль. Сучасні ЗОШ представляючи собою сучасні заклади по наданню освітніх послуг не зважають увагу на такі питання. Центри по розвитку дітей, навпаки, приділяють увагу і надають можливість молоді визначитися з своїми вподобаннями і формувати креативність. Наші соціально-психологічні дослідження, за допомогою психологічної інтервенції і методик, у подібному центрі розвитку дітей і підлітків формували пріоритети у житті, мотивації і креативність. Потреби у конкретизації, щодо програм формування зацікавленості у пошуках особистісних можливостей, досліджувалися з використанням психологічної інтервенції, модифікації поведінки. Новітні психолого-педагогічні технології були націлені на формування пріоритетів мотивації у підлітків креативності. Діти навчаючись у різних гуртках, окрім отримання знань, орієнтуються на реальне сприйняття дійсності, самооцінку і в перспективі отримання вищої освіти. Психологічні особливості роботи в Центрах спрямовуються на виявлення та аналіз індивідуальності, креативності, психологічних характеристик і відмінностей. Психологічні методики, нагляд, вплив, визначення усвідомлення, психокорекційні вправи, моделювання, самоактуалізація, які ми використовували, певним чином впливали на світло огляд, самосвідомість, інтерес до мотивації креативності, як свідомо визначеного фактора у житті підлітка. Позитивним висновком, згідно наших досліджень, був інтерес до навчання в ВНЗ з технічним чи гуманітарним напрямком. Метод самооцінки примушував замислюватися і до особливості само ідентифікації, чоловічих чи жіночих професій, інтересу до творчої роботи. Психокорекційні заняття орієнтували і давали позитивний результат у щодо необхідності виживання в конкретному середовищі. Тому обрана стратегічна психологічна стратегія психологів щодо корекційних програм, у Центрі розвитку дітей і підлітків, концептуально діяла у напрямку орієнтації на пріоритети у подальшому житті у напрямку креативності. Складовими культури креативності для підлітка буде свобода самовираження, самореалізації, само ідентифікації. Обрані психологічні методики, опитування, спостереження, впливали на якість організації і проведення виховної роботи серед молоді у Центрі. Показники стосовно психологічних характеристик кожного підлітка у Центрі, з індивідуальною корекцією, довели можливість екстраполювати результати на більш широке коло. Таким чином, психологічно-виховна робота, як організована з управлінням навчання і виховання, формуючи знання, уміння і навички стимулювала соціально-психологічні чинники змін поведінки молоді при визначенні мотивації у подальшому житті і спрямування на креативність.

Список використаної літератури:

1. Рубинштейн С.Л. Основы общей психологии. - СПб.: Питер.- 2018 .- 713с.:ил. – (Серия «Мастера психологии»).

2. Маслоу А. Мотивация и личность. 3-е изд./Пер. с англ. – СПб.: Питер, 2019.-400 с.(Серия «Мастера психологии»).
3. А. Менегетти. Психосоматика /Пер. с итальянского ННФБ «Онтопсихология». – М.: БФ «Онтопсихология», 2007 – 360 с.
4. Когнитивная психология /Р. Солсо. – 6-е изд. – СПб.: Питер, 2011. – 589с. – ил. – (Серия «Мастера психологии»).
5. Макдермот Я., Яго В. Практический курс НЛП. – М.: Изд – во Эксмо, 2005. – 464 с.